

До моєї матері

Йоганн Вольфганг Ґете

Якщо листів моїх і привітань
Чекаєш довго, не журись, не думай,
Що в серці сина ніжні почуття
До матері своєї вже пригасли.
О ні! Повір, моя любов синівська
Міцна, мов скеля, що вросла вглибінь,
І грізний вал бурхливої ріки
Її не зрушить, тільки від очей,
Над нею прошумівши, приховає.
Ніякі хвилі виру життєвого
Не вирвуть ніжних почуттів моїх
До матері, хоч як би не шуміли,
Яких би мук мені не завдали,
Куди б мене від тебе не загнали,
Щоб я ніколи просвітку не знав,
Не міг тобі на очі появитись,
Засвідчити пошану і любов.

11 травня 1767

Переклад Петра Тимочка